

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ◊ קושיא- challenge ^ question- שאלה ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

שבת-רבי אליעזר דמילה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ערלתו ודאי דוחה את השבת, ולא אנדרוגינס דוחה את השבת.	[ת"ק]									◊	■	◊	קלה.	
אנדרוגינס דוחה את השבת וענוש כרת.	רבי יהודה:									◊	■	◊	קלה.	
ערלתו ודאי דוחה את השבת, ולא נולד בין השמשות דוחה את השבת.										■	◊		קלה.	
ערלתו ודאי דוחה את השבת, ולא נולד כשהוא מהול דוחה את השבת.	[ת"ק]									◊	■	◊	קלה.	
צריך להטיף ממנו דם ברית	שבית שמאי אומרים:									◊	■	◊	קלה.	
אינו צריך.	ובית הלל אומרים:									◊	■	◊	קלה.	
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על נולד כשהוא מהול שצריך להטיף ממנו דם ברית, מפני שערלה כבושה היא. על מה נחלקו - על גר שנתגייר כשהוא מהול	רבי שמעון בן אלעזר:									◊	■	◊	קלה.	
צריך להטיף ממנו דם ברית	שבית שמאי אומרים:									◊	■	◊	קלה.	
אין צריך להטיף ממנו דם ברית.	ובית הלל אומרים:									◊	■	◊	קלה.	
ולא ספק דוחה את השבת.	אמר ר:									■	◊		קלה.	
לאתויי מאי?										^			קלה.	
לאתויי הא דתנו רבנן:										!		◊	קלה.	
בן שבעה מחללין עליו את השבת, ובן שמונה אין מחללין עליו את השבת. ספק בן שבעה ספק בן שמונה - אין מחללין עליו את השבת. בן שמונה הרי הוא כאבן, ואסור לטלטלו, אבל אמו שוחה ומניקתו מפני הסכנה.	[תנו רבנן]									■	!	◊	קלה.	
הלכה כתנא קמא	איתמר, רב:									◊	■	◊	קלה.	
הלכה כרבי שמעון בן אלעזר.	שמואל:									◊	■	◊	קלה.	
אתילידי ליה ההוא ינוקא כשהוא מהול, אהדריה אתליסר מהולאי עד דשויה כרות שפכה. אמר: תיתי לי דעברי אדרב.	[רב אדא בר אהבה]									○		◊	קלה.	
ואדשמואל לא עבר? אימר דאמר שמואל בחול, בשבת מי אמר?	אמר ליה רב נחמן:									?		◊	קלה.	
ודאי ערלה כבושה היא.	הוא סבר: [רב אדא בר אהבה]									!		◊	קלה.	
חיישינן שמא ערלה כבושה היא	דאיתמר, רבה:									◊	■	!	◊	קלה.
ודאי ערלה כבושה היא.	רב יוסף:									◊	■	!	◊	קלה.
מנא אמינא לה	רב יוסף:									■			◊	קלה.
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על נולד כשהוא מהול - שצריך להטיף ממנו דם ברית, על מה נחלקו - לחלל עליו את השבת.	דתניא, רבי אליעזר הקפר:									■	■		◊	קלה.
מחללין עליו את השבת	בית שמאי אומרים:									■	■	◊	◊	קלה.
אין מחללין עליו את השבת.	ובית הלל אומרים:									■	■	◊	◊	קלה.
לא מכלל דתנא קמא סבר מחללין עליו את השבת?										■			◊	קלה.
ודילמא: תנא קמא דברי הכל אין מחללין קאמר?										?			◊	קלה.
אם כן, רבי אליעזר הקפר טעמא דבית שמאי אתא לאשמעינן?										?			◊	קלה.
דילמא הכי קאמר: לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בדבר זה.										!			◊	קלה.
כל שאמו טמאה לידה - נימול לשמונה, וכל שאין אמו טמאה לידה - אין נימול לשמונה, שנאמר (ויקרא יב) אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה וגו' וביום השמיני ימול בשר ערלתו.	רבי אסי:											■	◊	קלה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
שבת-רבי אליעזר דמילה		מאן דאמר												
מימרא														
	דורות הראשונים יוכיחו, שאין אמו טמאה לידה - ונימול לשמנה	אמר ליה אבוי:										ז	קלה:	
	נתנה תורה ונתחדשה הלכה.	אמר ליה: [רבי אסי]										!	קלה:	
	איני?											ז	קלה:	
	יוצא דופן ומי שיש לו שתי ערלות, רב הונא ורב חייה בר רב. חד אמר: מחללין עליו את השבת אין מחללין.	והא איתמר: חד: [רב הונא/ ורב חייה בר רב] וחד: [רב הונא/ ורב חייה בר רב]									♣	ז	קלה:	
	עד כאן לא פליגי - אלא לחלל עליו את השבת, אבל לשמנה - ודאי מהליגן ליה.											ז	קלה:	
	הא בהא תליא.											!	קלה:	
	כתנאי:											■	קלה:	
	יש יליד בית שנימול לאחד ויש יליד בית שנימול לשמנה, יש מקנת כסף שנימול לאחד, ויש מקנת כסף שנימול לשמונה. יש מקנת כסף שנימול לאחד, ויש מקנת כסף שנימול לשמונה כיצד? לקח שפחה מעוברת ואחר כך ילדה - זהו מקנת כסף שנימול לשמונה, לקח שפחה וולדה עמה - זו היא מקנת כסף שנימול לאחד. ויש יליד בית שנימול לשמנה, כיצד? לקח שפחה ונתעברה אצלו וילדה - זהו יליד בית שנימול לשמנה.	[ת"ק]										♣	■	קלה:
	ילדה ואחר כך הטבילה - זהו יליד בית שנימול לאחד, הטבילה ואחר כך ילדה - זהו יליד בית שנימול לשמנה.	רבי חמא:										♣	■	קלה:
	ותנא קמא לא שני ליה בין הטבילה ואחר כך ילדה, בין ילדה ואחר כך הטבילה, דאף על גב דאין אמו טמאה לידה - נימול לשמנה.											■	■	קלה:
	בשלמא לרבי חמא - משכחת לה יליד בית נימול לאחד, יליד בית נימול לשמנה. מקנת כסף נימול לאחד, ומקנת כסף נימול לשמנה. ילדה ואחר כך הטבילה - זהו יליד בית שנימול לאחד, הטבילה ואחר כך ילדה - זהו יליד בית שנימול לשמנה. מקנת כסף נימול לשמנה - כגון שלקח שפחה מעוברת והטבילה ואחר כך ילדה, מקנת כסף נימול לאחד - כגון שלקח זה שפחה וזה עוברת. אלא לתנא קמא בשלמא כולהו משכחת להו, אלא יליד בית נימול לאחד היכי משכחת לה?											ז	קלה:	
	בלוקח שפחה לעוברת.	רבי ירמיה:										!	קלה:	
	הניחא למאן דאמר קנין פירות לאו קנין הגוף דמי, אלא למאן דאמר קנין פירות קנין הגוף דמי - מאי איכא למימר?											ז	קלה:	
	בלוקח שפחה על מנת שלא להטבילה.	רב מרשיא:										!	קלה:	
	כל ששהה שלשים יום באדם - אינו נפל, שנאמר (במדבר יח) ופדויו מבן חדש תפדה. שמנת ימים בבהמה אינו נפל, שנאמר (ויקרא כב) ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן וגו'.	תניא, רבן שמעון בן גמליאל:										■	קלה:	
	הא לא ששה - ספיא הוי מימהל היכי מהליגן ליה?											ז	קלה:	